

Szóllósy András

(Szászváros, 1921. febr. 27. – 2007. dec. 6. Bp.) – zeneszerző, zenetudós. Középiskolai tanulmányait a kolozsvári Református Kollégiumban végezte, ezzel párhuzamosan *Csipkés Ilona zeneiskolájában, majd magánúton alapozta meg zenei ismereteit. Első írásait középiskolás diákként a *Keleti Újság zenei rovatában jelentette meg. 1939-től Budapesten élt. A Zeneművészeti Főiskola és a Pázmány Péter Tudományegyetem hallgatója volt, az Eötvös-kollégium ösztöndíjasa. A zeneszerzésben Kodály Zoltán és Viski János, később, az 1947/48-as tanévben Rómában Gottfredo Petrassi voltak mesterei. 1943-ban bölcsészdoktori, 1944-ben tanári oklevelet szerzett (disszertációja: *Kodály művészete*, Bp. 1943). 1950–1991 között a Zeneművészeti Főiskola tanára volt.

Ligeti György és Kurtág György mellett a Bartók utáni magyar zeneszerzés legjelentősebb mestere, egyénisége volt. 31 filmhez, 17 színpadi műhöz, 18 rádiójátékhoz komponált kísérőzenét, József Attila, Jékely Zoltán, Radnóti Miklós, Weöres Sándor, Lakatos István verseit zenésítette meg. Zenekari és kamaraművei külföldön, a zene számos világvárosában is osztatlan elismerést arattak. Zenetudósként a Kodály- és a Bartók-kutatás alapvetői közé tartozott. A Szabolcsi–Tóth *Zenei lexikon* új, bővített kiadásába ő írta a romániai zenére vonatkozó címszavak jelentős részét (1965).

Tudományos művei: *Bartók Béla válogatott írásai* (Bp. 1948); *Kodály: A zene mindenkié* (Kodály válogatott írásai, uo. 1954); *Honegger* (uo. 1960; újrakiadása uo. 1980); *Bartók Béla Összegyűjtött írásai* (uo. 1966); elkészítette Kodály (1953) és Bartók (1956) zeneműveinek és írásainak a jegyzékét.

(B. A. – L. F.)